

— Що има въ него? — помислила си тя; — шуропъ или лимонада?

Тя дълго въртѣ шишето, безъ да се рѣши да го отули, не се рѣшаваше, защото твърдѣ добръ знаеше, че не трѣбва да направи това.

При все туй лакомството ѝ взѣло върхъ надъ благоразумието. Вѣра отули шишето.

— Ахъ, ахъ, що е за грозота? какво е това лѣкарство и при това найлошо!

Наистина, това бѣше лѣкарство. Вѣрината майка, като знаеше лакомството на дъщеря си, нарочно го бѣ скрила на полицата, но лакомницата и тамъ го

намѣри.

Не минжли нито петъ минути, когато Вѣра осѣтила силна болежъ въ езика.

— Това, наистина, е отъ лошото шише, — каза си тя.

Болежкитѣ, между това, ставахъ все по-голѣми и по-голѣми. Когато майка ѝ се завърнѣ, тя завари дъщеря си съ сълзи, почти безъ чувство. Прати за докторътъ. Въ шишето имало твърдѣ силно лѣкарство, и Вѣра безъ малко щѣше да умре. Тя трѣбваше да лежи дълго врѣме въ постеля, да прѣтърпи голѣми болѣжки и да испие много лѣкарства. И то всичко отъ нейното лакомство!